

Tom, Dick en Harry

(Tom, Dick and Harry)

Komedie in twee bedrijven

door

RAY COONEY & MICHAEL COONEY

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TOM, DICK EN HARRY - TOM, DICK AND HARRY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RAY COONEY & MICHAEL COONEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2005 By Ray Cooney & Michael Cooney
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TOM KERWOOD - sympathieke Londenaar, rond de dertig.

LINDA KERWOOD - achter in de twintig, aantrekkelijk, pienter en levendig.

DICK KERWOOD - charmante schurk.

HARRY KERWOOD - een genie, maar onnozel

KATERINA - uit Kosovo, rond de dertig, mollig en aantrekkelijk, brutaal en gevaarlijk.

ANDREAS - uit Kosovo, tachtig jaar, klein, sjofel, kromme rug en verweerd gezicht.

AGENT DOWNS - politieagent, halverwege de veertig.

MEVROUW POTTER - vervaarlijk uitziende dame van begin vijftig.

BORIS - uit Oost-Europa, gedrongen, ongeveer veertig. Zeer chic gekleed.

NB: KATERINA en ANDREAS spreken Albanees. Eerst wordt de uitspraak fonetisch in het Nederlands opgeschreven, dan de Nederlandse vertaling en daarna het Albanees

Het stuk werd voor het eerst uitgebracht in het Theatre Royal te Windsor op 21 oktober 2003 met de volgende cast.

TOM KERWOOD	BRADLEY WALSH
LINDA KERWOOD	JENNY FUNNELL
DICK KERWOOD	JOE PASQUALE
HARRY KERWOOD	RICHARD GAUNTLETT
KATERINA	SARAH WATERIDGE
ANDREAS	ROYCE MILLS
AGENT DOWNS	JEFFREY HOLLAND
MEVR. POTTER	LOUISE JAMESON
BORIS	DAVID WARWICK

REGIE:	RAY COONEY
DECOR:	DOUGLAS HEAP

Op 10 augustus 2005 was de première van het stuk in het Duke Of York Theatre te Londen met de volgende cast:

TOM KERWOOD	JOE MCGANN
LINDA KERWOOD	HANNAH WATERMAN
DICK KERWOOD	STEPHEN MCGANN
HARRY KERWOOD	MARK MCGANN
KATERINA	SARAH WATERIDGE
ANDREAS	BRIAN GREENE
AGENT DOWNS	MARK WINGETT
MEVR. POTTER	LOUISE JAMESON
BORIS	DAVID WARWICK

REGIE:	RAY COONEY
DECOR:	DOUGLAS HEAP

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de woning van TOM en LINDA KERWOOD in Kennington, Londen. Het is een huis uit het begin van de 20^e eeuw van twee verdiepingen dat verbouwd is tot twee appartementen. De voordeur zit in de achterwand. Links op het toneel zijn een paar treden die naar de overloop leiden en dan nog een paar treden linksachter die naar een deur gaan, waarachter zich de etage van DICK KERWOOD bevindt. De keukendeur is linksachter in de linkerwand en daarvoor is een raam met uitzicht op de achtertuin. De deur naar de slaapkamer is rechtsachter in de rechterwand en rechtsvoor bevindt zich de deur naar de eetkamer. Rechtsmiddenvoor staat een slaapbank. Links hiervan staat een tafel waarop een snoerloze telefoon staat. Links middenvoor staat een fauteuil en rechts hiervan staat een klein tafeltje. Tegen de achterwand staat een bureau en rechts van de voordeur staat een kapstok. Er hangt een klok die het doet aan de muur waarop het vijf over negen is als het doek opgaat. De klok blijft de tijd in het eerste bedrijf aangeven.

Hoewel het huis duidelijk uit het begin van de 20^e eeuw stamt, is de inrichting die van een arbeiderswoning, smaakvol en modern.

NB: De klok loopt en de tijd wordt geregeld door TOM en LINDA genoemd in het eerste bedrijf. Omdat het een doorlopend verhaal is moet men er aan denken dat de klok na de pauze ook de juiste tijd aangeeft.

NB: er zitten sleutels in de keuken- en slaapkamerdeur aan de kant van het toneel.

Het stuk speelt zich af in de woning van TOM en LINDA in Kennington, Londen, in de huidige tijd.

EERSTE BEDRIJF: De ochtend van een prachtige voorjaarsdag.

TWEEDE BEDRIJF: Meteen daaropvolgend.

REKWISIETEN EERSTE BEDRIJF

OP HET TONEEL

5 kussens

op de slaapbank

3 kussens op de fauteuil
snoerloze telefoon op tafeltje links van de bank
Linda's jas aan de kapstok

ACHTER HET TONEEL – VOORDEUR

DICK - Autosleutels
Twee grote kartonnen dozen
*Slordig stuk papier
HARRY - Vier volle Sainsbury supermarkttassen met daarin:
 1 – legerjack
 2 – citroenen en zout
 3 & 4 – ingepakte “delen van een lichaam”
Bundel papieren (van makelaars met huizen te koop)
LINDA - Bos bloemen
 Twee Tesco supermarkttassen
ANDREAS - Proviandtas
KATERINA - Mes
 Weekendtas
DOWNS - Notitieboekje en pen
POTTER - Aktetas

ACHTER HET TONEEL – SLAAPKAMER

TOM - Handdoek
 Overhemd
 Stropdas
LINDA - Handtas met portemonnee
ANDREAS - Trompet

ACHTER HET TONEEL – KEUKEN

LINDA - Blad met opgevouwen tafellaken, borden en bestek
 Officieel document en pen
 Twee bekers thee
 Bloemen in een vaas
 Schort
 Fles tomatenketchup
HARRY - Grote vuilniszak met ingepakte lichaamsdelen
 Kruiwagen
KATERINA - Half opgegeten broodje

ACHTER HET TONEEL – 1^E ETAGE

DICK - Mobiele telefoon
ANDREAS - Fles cognac

Sigaret

PERSOONLIJK

TOM - *Duplicaat slordig stuk papier
Zakdoek

ANDREAS - Lange sjaal (om middel gewikkeld)

REKWISIETEN TWEEDE BEDRIJF

ACHTER HET TONEEL – KEUKEN

HARRY - Twee lege vuilniszakken
Twee luchtverfrissers

ACHTER HET TONEEL – EETKAMER

POTTER - Dossiermap

ACHTER HET TONEEL – 1^E ETAGE

ANDREAS - Drie flessen cognac
Sloffen sigaretten

KATERINA - Weekendtas met mes

ACHTER HET TONEEL – SLAAPKAMER

LINDA - Koffer

ACHTER HET TONEEL – VOORDEUR

BORIS - Attachékoffer met talloze paspoorten
Pistool

PERSOONLIJK

TOM - Vier biljetten van 5 pond

KATERINA - Envelop vol biljetten van 20 pond
Stuk papier

EERSTE BEDRIJF

ALS HET DOEK OPGAAT is er niemand op het toneel. Het is een prachtige voorjaarochtend. Op de klok is het 9.05 uur en de tijd tikt door terwijl het stuk zich afspeelt. LINDA KERWOOD komt op uit de slaapkamer en loopt naar de keuken. Ze is achter in de twintig, aantrekkelijk, pienter en levendig. Ze draagt de rok van een mantelpakje en een blouse en heeft een officieel uitziend document en een pen bij zich. Ze staat stil en roept naar achteren naar de slaapkamer.

LINDA: Stelen van de steelpannen! *(TOM KERWOOD komt op uit de slaapkamer. Hij is een innemende Londenaar van rond de dertig. Op dit moment heeft hij de pantalon van een pak aan, sokken en schoenen en droogt hij zijn haar met een handdoek. Ze zijn allebei zichtbaar opgewonden en nerveus)*

TOM: Wat zei je?

LINDA: Stelen van de steelpannen!

TOM: Oké. De stelen van de steelpannen moeten naar binnen wijzen. Te allen tijde naar binnen wijzen. Ja?

LINDA: Heel goed! *(ze vinkt iets af op het document en gaat af naar de keuken)*

LINDA: *(terwijl ze afgaat)* Elektrische apparatuur!

TOM: *(roept naar de keuken)* Ah, deze ken ik uit mijn hoofd. "Houd alle elektrische apparatuur buiten het bereik van kleine kinderen en zet alle apparaten na gebruik onmiddellijk weer weg, bij voorkeur in een kast met een kinderveilige sluiting." Ta-ra! *(hij gaat zitten terwijl LINDA weer opkomt)*

LINDA: Verbandtrommel?

TOM: *(zelfvoldaan)* We hebben twee verbandtrommels, Linda. Eentje staat in onze badkamer en de ander staat boven in Dicks woongedeelte.

LINDA: Een tien met een griffel, Tom. Je kent alle regels! *(ze gaat naast hem zitten op de bank en kruipt lekker tegen hem aan. Nonchalant)* Zo ga je nog iets bijzonders doen vandaag?

TOM: *(als terloops)* Nee, niet echt. En jij?

LINDA: Ook niet.

TOM: *(nog steeds achteloos)* Zo waarom heb je dan vandaag vrij genomen van kantoor?

LINDA: Waarom sta jij niet compleet met gek hoedje op je hoofd op de steiger een lading stenen te tillen?

TOM: *(nonchalant)* Ik adopteer een baby, dat is alles.

LINDA: *(nonchalant)* O ja? Ik adopteer ook een baby.

TOM: *(nonchalant)* O ja? *(er is even een stilte en plotseling gillen ze beiden van verrukking)*

LINDA & TOM: Wij adopteren een baby! *(ze lachen en knuffelen elkaar. In de keuken klinkt een fluitketel)* Goed. Vlug nog even een kop thee. Hoe laat is het? *(ze gaat af de keuken in)*

TOM: Vijf over negen. Jeetje! Nog maar vijfenvijftig minuten voordat die vrouw komt. *(roept naar de keuken)* Hoe heet ze ook alweer?

LINDA: *(achter het toneel)* Mevrouw Potter.

TOM: Ja. Mevrouw Potter. *(als een indiaan)* Heel Hoog Opperhoofd Adoptiebureau. *(roept de keuken in, nog steeds als indiaan)* Als vrouw Potter niet man en vrouw Kerwood mag, vrouw Potter ze scalperen! *(LINDA komt op met twee mokken thee en sluit de keukendeur)*

LINDA: *(serieus)* Goh, ik hoop maar dat ze ons goedkeurt, Tom.

TOM: *(grinnikt)* Reken maar! Ze zal ons enig vinden! *(hij gaat af de slaapkamer in. Zij zet de twee mokken thee op de tafel links en loopt naar de slaapkamerdeur)*

LINDA: Maar zij is een heel hoge pief. Alles hangt van dit gesprek af. De rest van ons leven hangt er van af. Het leven van een klein baby'tje. *(TOM komt weer op terwijl hij zijn overhemd aantrekt)*

TOM: Moet je horen, ieder ander op het adoptiebureau vindt ons uiterst geschikt. We hebben alle testen doorstaan. Mevrouw Potter wil alleen maar checken dat we de baby een stabiel tehuis kunnen geven.

LINDA: En als ze het huis niet goed vindt? Ik voel me misselijk, Tom.

TOM: Het huis is prima.

LINDA: Maar we huren het alleen maar. Dat was een van de eerste vragen. Woont u in een woonhuis?

TOM: Nou ja, we zijn toch van plan het te kopen? We hebben de oude man een bod gedaan en hij overweegt het.

LINDA: We hebben de oude man al een keer of zes een bod gedaan en hij heeft ze allemaal afgewezen.

TOM: Maar we gaan er toch weer een ander bod doen? Hij heeft al tegen ons gezegd dat we onze gang konden gaan met de aanbouw van een serre. En vergeet niet dat we de bovenetage onderverhuren. Extra inkomsten. Extra punten voor ons.

LINDA: *(ietwat gerustgesteld)* Ja, dat wel. *(opeens)* Hé, waar is die lapzwans van een broer van je eigenlijk? Ik heb hem vanmorgen nog niet gezien. *(ze gaat de trap op)*

TOM: Waarschijnlijk nog steeds in bed.

LINDA: Ik wil hem er niet bij hebben als mevrouw Potter er is. *(ze bonst op de deur van zijn woongedeelte en duwt die dan open. Roept naar*

boven) Dick! Opstaan, lui varken dat je bent!

TOM: Nu ik er over nadenk. Ik heb hem niet meer gezien sinds hij vrijdag het busje leende.

LINDA: Hij ligt waarschijnlijk bij een van zijn vriendinnetjes in bed.

TOM: De bofkont! *(hij gaat de slaapkamer in terwijl zij hem een vuile blik toewerpt en een van de kussens van de fauteuil achter hem aan gooit)*

LINDA: *(roept naar de slaapkamer)* Nou, als je hem ziet voordat ik dat doe moet je hem zeggen dat hij wegblijft zolang mevrouw Potter hier is.

TOM: *(achter het toneel)* Goed.

LINDA: Een paar van die smerige moppen van hem en ze laat ons nog geen zwerfkat adopteren.

TOM: *(achter het toneel)* Oké, oké.

LINDA: En zeg hem dat hij de huur betaalt die hij ons schuldig is. *(TOM komt weer op, doet nu zijn stropdas om)*

TOM: Goed, goed. *(wijst naar zijn das)* Kun jij dit even doen? *(ze begint zijn das te strikken)*

LINDA: Wat een familie!

TOM: Begin daar nu niet weer over!

LINDA: Nou ja, Harry is even erg.

TOM: Harry is oké. Heeft nu zelf een kamer.

LINDA: Waarom komt hij dan twee, drie keer in de week *(ze wijst)* op onze slaapbank pitten?

TOM: Kom nou. Je weet dat dat alleen is omdat zijn hospita hem niet binnen wil laten als hij dronken is.

LINDA: Waardeloos figuur!

TOM: Hij werkt tenminste. Hij doet het heel goed in het St. Thomas.

LINDA: Hij is derde assistent-ziekenhuisportier.

TOM: Hij kan vandaar uit hogerop komen.

LINDA: Hij is begonnen als eerste assistent-ziekenhuisportier. Niet te geloven dat jullie alledrie uit dezelfde genenplas komen.

TOM: *(grinnikt)* Maar Dick en Harry komen uit het ondiepe gedeelte!

LINDA: *(is klaar met het strikken)* Ziezo! Nou! *(ze kijkt om zich heen)* Hebben we nog iets vergeten?

TOM: Nee. Het komt allemaal wel goed. *(hij trekt haar naar zich toe)*

LINDA: Ja. Fluitje van een cent.

TOM: "Speelgoed hoeft niet duur te zijn maar moet wel voor de juiste leeftijd en volkomen veilig zijn." *(ze lachen en kussen elkaar)*

LINDA: O! Bloemen!

TOM: "Bloemen mogen nooit doornige stelen of giftige blaadjes hebben."

LINDA: Nee! Ik ben vergeten bloemen te kopen!

TOM: Geen paniek, lieverd. Ik ga wel even naar de supermarkt. Naar Tesco. Tijd genoeg.

LINDA: Ik ga wel. Kleed jij je maar verder aan. En doe je haar. Even mijn portemonnee pakken. *(terwijl zij naar de slaapkamer loopt, gaat de deurbel)* Dat kan mevrouw Potter toch nog niet zijn. *(kijkt op de klok)* Vijftig minuten te vroeg. *(ze halen allebei een keer diep adem en "bereiden zich voor"). LINDA doet de voordeur open en DICK komt vrolijk op. Hij is van het type "charmante schurk")*

DICK: Hoi, lieverd, ik was mijn sleutel vergeten.

LINDA: O, ben jij het.

DICK: Dat is ook niet aardig om zo een familielid te begroeten.

LINDA: Jij bent geen familie van mij, maar van hem. *(ze wijst naar TOM en gaat af naar de slaapkamer)*

DICK: *(roept haar achterna)* Is er nog thee?

LINDA: *(achter het toneel)* Nee, niks!

DICK gaat lui onderuit gezakt op de bank zitten.

TOM: We hebben het druk vanmorgen, Dick. Die vrouw van het adoptiebureau komt om tien uur.

DICK: Moet je nagaan. Er is een of andere koter zo gelukkig mij als oom te krijgen.

TOM: Ik denk niet dat we dat van de daken gaan schreeuwen. We hopen het vandaag af te ronden. *(LINDA komt weer op met haar handtas)*

LINDA: Je bedoelt: daar bidden we voor. *(tegen DICK)* En jij moet maken dat je wegkomt. *(LINDA zoekt in haar tas naar haar portemonnee)*

DICK: Geen probleem. Ik wou alleen jullie even bedanken dat ik het busje mocht lenen en de sleutels terugbrengen. *(DICK geeft TOM de autosleutels. LINDA heeft haar portemonnee gevonden. Ze geeft TOM een vlugge zoen)*

LINDA: Goed. Ik ben zo terug. *(tegen TOM)* Doe je haar! *(tegen DICK)* En jij!

DICK: Ja, schat?

LINDA: Jij loopt drie weken achter met je huur.

DICK: *(tegen TOM)* Heb ik de huur voor deze maand nog niet betaald?

LINDA: *(uitdrukkingsloos)* Je loopt drie weken achter met de huur van de vorige maand.

DICK: De tijd vliegt, niet? Ik zal vandaag een cheque voor je uitschrijven.

LINDA: En graag ondertekenen deze keer. *(ze gaat af door de voordeur)*

DICK: De schoonzus van mijn nachtmerries.
TOM: Oi, let op je woorden! (*TOM gaat af naar de slaapkamer*)
DICK: Hoeveel ben ik je schuldig voor het lenen van het busje? (*hij gaat staan, pakt de beker thee van LINDA en gaat in de fauteuil links middenvoor zitten. TOM komt weer op terwijl hij gel in zijn haar wrijft*)
TOM: Je bent familie, suffe flapdrol!
DICK: Nee, ik sta erop. Ik heb 'm het hele weekend gehad en ik heb er goed aan verdiend.
TOM: Hoe bedoel je? Je ging toch alleen een vriend van je helpen verhuizen?
DICK: Heb ik dat gezegd?
TOM: Naar zijn nieuwe flat.
DICK: Nee, dat kan hij altijd wel doen. Ik ben het weekend naar Calais geweest.
TOM: (*verbaasd*) Calais? Wat, met mijn busje?
DICK: Ja.
TOM: Waarom had je mijn busje in Calais nodig?
DICK: Om sigaretten mee terug te nemen. (*hij neemt een slok van de thee*)
TOM: Richard je hebt toch niets illegaals gedaan?
DICK: Nee... Bij de douane hadden ze het veel te druk om zich druk te maken over een paar saffies achter in een busje.
TOM: Hoeveel saffies?
DICK: Ik weet het precieze aantal niet.
TOM: Ongeveer.
DICK: (*schouderophalend*) 200.
TOM: (*verbaasd*) Je bent helemaal naar Calais gereden voor 200 sigaretten?
DICK: Nou nee.
TOM: 200 pakjes?
DICK: Nou nee.
TOM: Nou, 200 wat? Sloffen?
DICK: 200 "dozen".
TOM: Hoeveel zitten er in een doos?
DICK: Wat, sigaretten, pakjes of sloffen?
TOM: Sigaretten! Hoeveel sigaretten in de pakjes in de sloffen in die 200 klottedozen?!
DICK: Nou, eens kijken, elke doos bevat (*mompelt*) sloffen en elke slof bevat (*mompelt*) pakjes. 20 in een pakje. 400.000 Sigaretten.
TOM: (*opgewonden*) Jij hebt 400.000 peuken door de douane gesmokkeld?
DICK: Alles voor eigen gebruik, vriend.

TOM: Ben je niet goed bij je hoofd?

DICK: (*gniffelt*) 't Is een makkie. Een paar kofferbakmarkten komende zondag en ik ben ze kwijt.

TOM: Nou, breng ze dan maar gauw naar je kamer, en met een rotgang! (*hij smijt de autosleutels naar DICK toe*)

DICK: Nee, luister. Het is mijn beurt om jou een gunst te bewijzen. Jij hebt straks een mond extra te voeden. Toch? Juist. Ik ga je de helft van de opbrengst van de sigarettenverkoop geven voor het lenen van het busje.

TOM: Ik wil niks van de opbrengst hebben!

DICK: En een krat cognac?

TOM: Ik wil niks. Nee toch? Ja toch! Hoeveel kratten?

DICK: Zes maar. Je moet echt een grotere bus kopen.

TOM: Brutale hufter! Als Linda er achter komt is het huis te klein. Breng het snel naar boven! (*hij duwt DICK naar de voordeur en opent die. Daar staat HARRY in ziekenhuiskleding en met vier volle tassen van Sainsbury, een supermarkt. Harry is een genie, maar onnozel. NB: in plaats van supermarkttassen van Sainsbury en Tesco kan men ook tassen van b.v. Albert Heijn, Super de Boer of een plaatselijke supermarkt gebruiken*)

HARRY: (*tegen TOM*) Grote broer! (*tegen DICK*) Middelste broer!

DICK: (*tegen HARRY*) Kleine broer!

TOM: Allebei broers, oprotten! Sorry, Harry, maar het komt nu niet gelegen. De dame van het adoptiebureau komt om 10 uur. (*HARRY wandelt TOM voorbij en zet de tassen neer op de tafel rechts van de bank*)

HARRY: (*onderbreekt*) Dat weet ik. Daarom ben ik hier. Ik kom je een grote gunst bewijzen, vriend.

TOM: (*scherp*) Ik sta vandaag niet open voor gunsten.

HARRY: Dit zul je geweldig vinden. (*tegen DICK*) Dit zal hij geweldig vinden.

TOM: Niet waar.

DICK: Misschien vind ik het wel leuk.

HARRY: Nee, dit is alleen voor grote broer. (*hij zet TOM op de bank*) Zo. Jij wilde je huis toch kopen?

TOM: Harry! (*TOM probeert op te staan, HARRY duwt hem weer op de bank*)

HARRY: (*zet door*) Nee, je zult me hier dankbaar voor zijn. (*tegen DICK*) Hij zal me dankbaar zijn. (*DICK gaat naast hen zitten*)

DICK: (*tegen TOM*) Je zult hem dankbaar zijn. (*tegen HARRY*) Laat maar horen.

HARRY: (*tegen TOM*) Zijn jij en Linda nog steeds geïnteresseerd in het

kopen van dit huis?

TOM: Harry, daar hebben we het al zo vaak over gehad. De eigenaar vraagt er een kapitaal voor.

HARRY: Hoeveel?

TOM: Driehonderdduizend pond op z'n minst. *(tegen DICK)* Breng die sigaretten nu naar boven!

HARRY: *(geïnteresseerd)* Sigaretten?

DICK: Ik heb een ritje Calais gedaan.

HARRY: Geen problemen?

DICK: Geen problemen.

HARRY: Ik kan wel wat voor je wegzetten.

DICK: En de cognac?

HARRY: Een eitje.

TOM: Pardon?!

HARRY: Sorry. Wat het huis betreft. *(TOM staat op)*

TOM: *(onderbreekt)* Ik wil niets horen over het huis. *(tegen DICK)* Ik wil dat je mijn bus leeghaalt. *(tegen HARRY)* En ik wil dat jij 'm smeert. *(DICK duwt TOM weer op de bank)*

DICK: Dat heeft geen haast. *(tegen HARRY)* Vertel op.

HARRY: *(tegen TOM, zelfvergenoegd)* Wat zou je er van zeggen als ik dit huis voor je kon krijgen voor minder dan 20.000 pond?

TOM: Ik zou zeggen dat je formaldehyde had gesnoven in het lijkenhuis.

DICK: *(tegen TOM, grinnikend)* Heel goed, Tommy. *(tegen HARRY)* Wat is formaldehyde?

HARRY: *(tegen TOM)* Ik heb een ingenieus plan.

TOM: Ik heb het je gezegd. Ik wil bij geen enkel plan van jou meer betrokken raken.

HARRY: Dit is absoluut te gek!

TOM: *(tegen DICK)* Dat zei hij ook van al die Franse wijn. Ik heb nog steeds vijfhonderd liter van dat spul in mijn schuurtje staan.

DICK: Nou ja, hoe moest ik nu weten dat "Vinaigre" Frans voor azijn was.

HARRY: Het kan niet altijd lukken. Maar deze keer! Bekijk dit maar eens. *(HARRY haalt een bundeltje papieren tevoorschijn. TOM zucht en pakt het aan)*

TOM: *(ongeduldig)* Dit is een lijst met onroerend goed.

HARRY: Ja! Huizen in deze omgeving die te koop staan. Je kunt hier in de buurt voor minder dan tweehonderd vijfentachtig duizend niets fatsoenlijks krijgen, nietwaar?

TOM: Dat weet ik! Daarom wijst de oude man ons bod steeds af.

HARRY: *(wijst)* Kijk eens naar deze hier!

TOM: *(leest)* “Bectonstreet, nummer 26.”

HARRY: Twee onder één kap, drie slaapkamers, badkamer, twee wc's, nieuwe keuken, royale tuin.

TOM: *(onderbreekt, kortaf)* Ja, dit klinkt fantastisch.

HARRY: Kijk nu eens naar de prijs. *(dat doet TOM. Hij zet grote ogen op)*

DICK: Bectonstreet waar heb ik dat meer gehoord.

TOM: *(leest, verbaasd)* Honderd en zestigduizend. *(hij kijkt op naar HARRY die triomfantelijk grijnst. DICK grijpt de bundel papier en bekijkt het. Tegen HARRY)* Wat mankeert er aan dat huis?

HARRY: Niks. Het is een prachthuis.

DICK: Wacht even. Bectonstreet. Is daar niet iets afgrijselijks gebeurd?

HARRY: Nou en of. Een paar jaar geleden. “De Slachter van Bectonstreet.”

DICK: Juist ja! Een leuk jong stel had het pand gekocht en vond toen een heleboel verminkte lichamen die in de tuin begraven waren.

HARRY: Het waren maar twee lichamen. Ze vonden een heleboel verminkte stukken en brokken. *(TOM kijkt vol ongeloof van de een naar de ander)*

DICK: En ze konden ze geen van beide lichamen identificeren omdat ze al jaren geleden in stukken gesneden waren en dat wie het ook gedaan heeft ze in zulke kleine stukjes.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto